

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 448

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 30 iunie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
30.	— Hotărâre privind înființarea unei comisii parlamentare de anchetă pentru verificarea modului în care a fost atribuit de către Ministerul Mediului contractul privind „Campania de promovare a Programului Operațional Sectorial Mediu, Lot II — Difuzare/Publicare” la data de 28 aprilie 2009, prin negociere fără anunț de participare.....	2–3	
31.	— Hotărâre pentru înființarea unei comisii parlamentare de anchetă privind situația sistemelor de irigații, precum și a altor sectoare de îmbunătățiri funciare	3–4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 316 din 5 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe		5–6	
Decizia nr. 460 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 4 alin. (2)			
			teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății
			6–7
			Decizia nr. 461 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății
			7–8
			Decizia nr. 463 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente
			9–10
REPUBLICĂRI			
			Legea muntelui nr. 347/2004
			10–12
			Legea farmaciei nr. 266/2008
			12–16

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind înființarea unei comisii parlamentare de anchetă pentru verificarea modului în care a fost atribuit de către Ministerul Mediului contractul privind „Campania de promovare a Programului Operațional Sectorial Mediu, Lot II — Difuzare/Publicare” la data de 28 aprilie 2009, prin negociere fără anunț de participare

În temeiul art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și al art. 75 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează Comisia parlamentară de anchetă pentru verificarea modului în care a fost atribuit de către Ministerul Mediului contractul privind „Campania de promovare a Programului Operațional Sectorial Mediu, Lot II — Difuzare/Publicare” la data de 28 aprilie 2009, prin negociere fără anunț de participare, denumită în continuare *Comisia de anchetă*, cu următoarele obiective:

a) verificarea legalității alegerii procedurii de negociere cu o singură firmă, fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare;

b) încadrarea legală a obiectului contractului, respectiv a valorii finale a acestuia de 2.040.990,11 lei.

Art. 2. — (1) Comisia de anchetă este formată din 15 membri și este condusă de un birou compus din președinte, 2 vicepreședinți și un secretar.

(2) Componența nominală a Comisiei de anchetă este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — În condițiile în care unul dintre membrii Comisiei de anchetă se află în imposibilitatea de a participa la lucrări, grupul parlamentar respectiv va desemna un înlocuitor.

Art. 4. — Convocarea ședințelor Comisiei de anchetă se face cu cel puțin 24 de ore înainte de către președintele acesteia sau, în lipsa lui, de către vicepreședinte.

Art. 5. — (1) Pentru ca ședințele Comisiei de anchetă să aibă loc este necesară prezența majorității membrilor acesteia.

(2) Hotărârile Comisiei de anchetă se adoptă cu votul majorității membrilor acesteia. Votul este deschis.

Art. 6. — Detaliile privind organizarea și funcționarea Comisiei de anchetă vor fi cuprinse într-un regulament propriu, care va fi elaborat și prezentat în termen de 5 zile de la constituire.

Art. 7. — (1) Comisia de anchetă este împuternicită să facă audieri și să ceară autorităților, instituțiilor și oricăror structuri de specialitate ale statului și ale autorităților administrației publice locale, altor organisme și cetățenilor să îi pună la dispoziție datele și materialele considerate necesare și utile pentru clarificarea obiectivelor anchetei.

(2) Împiedicarea în orice fel a activității Comisiei de anchetă în îndeplinirea atribuțiilor sale se sancționează potrivit legii.

Art. 8. — (1) Comisia de anchetă poate invita pentru audiere și explicații orice persoană care poate avea cunoștință despre o

faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în domeniul care formează obiectivele anchetei.

(2) La cererea Comisiei de anchetă, orice persoană care cunoaște fapte sau împrejurări în legătură cu obiectul cercetării ori care deține un mijloc de probă este obligată să le aducă la cunoștință sau să le înfățișeze la termenele stabilite. Instituțiile și autoritățile publice care au legătură cu toate situațiile prevăzute la art. 1, dar și cu alte aspecte legate de obiectivele anchetei sunt obligate, în condițiile legii, să răspundă la solicitările Comisiei de anchetă în termenul stabilit de aceasta.

(3) Când, pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări, este necesară întocmirea unor rapoarte de expertiză, Comisia de anchetă solicită efectuarea de expertize.

(4) Comisia de anchetă poate hotărî participarea la lucrările sale a unor experți desemnați de instituții publice, a căror specializare este necesară pentru expertize specifice.

(5) Dispozițiile legale referitoare la invitarea, prezentarea și ascultarea martorilor, precum și cele privitoare la prezentarea și predarea obiectelor ori înscrisurilor sau efectuarea expertizelor se aplică în mod corespunzător.

(6) Președintele Comisiei de anchetă atrage atenția persoanei audiate că are obligația de a spune adevărul, de a nu ascunde nimic din ceea ce știe și că nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea legală.

Art. 9. — Lucrările Comisiei de anchetă sunt publice, cu excepția cazului în care aceasta hotărăște altfel.

Art. 10. — (1) Constatările, concluziile și propunerile Comisiei de anchetă vor face obiectul unui raport final, elaborat de toți membrii acesteia și aprobat cu votul majorității membrilor Comisiei de anchetă.

(2) Raportul final va fi depus la Biroul permanent al Camerei Deputaților până la data de 14 august 2009.

(3) După primirea raportului Comisiei de anchetă, Biroul permanent al Camerei Deputaților îl va pune la dispoziția grupurilor parlamentare în vederea inițierii procedurii de dezbateri parlamentară.

(4) În cadrul dezbaterilor pot interveni, potrivit prevederilor Regulamentului Camerei Deputaților, pentru explicații tehnice, experții utilizați de Comisia de anchetă la elaborarea raportului său.

Art. 11. — Biroul permanent va aproba asigurarea personalului de specialitate și logistica necesare realizării obiectivelor Comisiei de anchetă.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din data de 24 iunie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 24 iunie 2009.
Nr. 30.

C O M P O N E N Ț A

Comisiei parlamentare de anchetă pentru verificarea modului în care a fost atribuit de către Ministerul Mediului contractul privind „Campania de promovare a Programului Operațional Sectorial Mediu, Lot II — Difuzare/Publicare” la data de 28 aprilie 2009, prin negociere fără anunț de participare

1. Doamna deputat Barbu Sulfina — Grupul parlamentar al PD-L
2. Domnul deputat Iorguș Zanfir — Grupul parlamentar al PD-L
3. Domnul deputat Avram Marian — Grupul parlamentar al PD-L
4. Domnul deputat Călian Petru — Grupul parlamentar al PD-L
5. Domnul deputat Ialomițianu Gheorghe — Grupul parlamentar al PD-L
6. Domnul deputat Dușa Mircea — Grupul parlamentar al PSD + PC
7. Domnul deputat Munteanu Ioan — Grupul parlamentar al PSD + PC
8. Domnul deputat Tîlvăr Angel — Grupul parlamentar al PSD + PC
9. Domnul deputat Călin Ion — Grupul parlamentar al PSD + PC
10. Domnul deputat Rățoi Neculai — Grupul parlamentar al PSD + PC
11. Doamna deputat Tușa Adriana-Diana — Grupul parlamentar al PNL
12. Domnul deputat Dumitrică George-Ionuț — Grupul parlamentar al PNL
13. Domnul deputat Pieptea Cornel — Grupul parlamentar al PNL
14. Domnul deputat Korodi Attila — Grupul parlamentar al UDMR
15. Domnul deputat Grosaru Mircea — Grupul parlamentar al minorităților naționale

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

H O T Ă R Ă R E

pentru înființarea unei comisii parlamentare de anchetă privind situația sistemelor de irigații, precum și a altor sectoare de îmbunătățiri funciare

Având în vedere situația creată de secetă și starea sistemelor de irigații,

în temeiul art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și al art. 75 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează Comisia parlamentară de anchetă privind cercetarea modului în care se gestionează amenajările de irigații și fondurile alocate, denumită în continuare *Comisia de anchetă*, având în principal următoarele obiective:

a) verificarea modului prin care organele de specialitate au urmărit respectarea măsurilor de reabilitare și menținerea în funcțiune a amenajărilor de irigații în zonele afectate;

b) analiza situațiilor privind folosirea fondurilor alocate pentru sistemele de irigații;

c) analiza măsurilor instituite pentru urgentarea irigațiilor în 2009;

d) analizarea măsurilor, inclusiv legislative, ce se pot lua urgent;

e) pierderile și costurile de întârziere în aplicarea udărilor;

f) verificarea oricăror altor aspecte, incidente cu acest eveniment

Art. 2. — Componenta nominală a Comisiei de anchetă este prevăzută în anexă.

Art. 3. — În condițiile în care unul dintre membrii Comisiei de anchetă se află în imposibilitatea de a participa la lucrări, grupurile parlamentare vor desemna un înlocuitor.

Art. 4. — Convocarea ședințelor Comisiei de anchetă se face cu cel puțin 24 de ore înainte, de către președintele acesteia sau, în lipsa lui, de vicepreședintele care îl înlocuiește.

Art. 5. — (1) Împiedicarea în orice fel a activității Comisiei de anchetă în îndeplinirea atribuțiilor sale se sancționează potrivit legii penale.

(2) Pentru ca ședințele Comisiei de anchetă să aibă loc este necesară prezența majorității membrilor acesteia.

(3) Hotărârile Comisiei de anchetă se adoptă cu votul majorității membrilor acesteia. Votul este deschis.

Art. 6. — (1) Comisia de anchetă poate invita pentru audiere și explicații orice persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau despre o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în domeniul care formează obiectul activității Comisiei de anchetă.

(2) La cererea Comisiei de anchetă, orice persoană care cunoaște fapte sau împrejurări în legătură cu situațiile semnalate

este obligată să le aducă la cunoștință ori să le înfățișeze. Instituțiile și autoritățile cu atribuții referitoare la faptele înfățișate sunt obligate, în condițiile legii, să răspundă la solicitările Comisiei de anchetă în termenul stabilit de aceasta.

(3) Când, pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări, este necesară întocmirea unor rapoarte de expertiză, Comisia de anchetă poate solicita efectuarea de expertize.

(4) Comisia de anchetă poate solicita participarea la lucrările sale a unor experți, desemnați de instituțiile și autoritățile publice, a căror specializare este necesară pentru expertize specifice.

(5) Dispozițiile legale referitoare la invitarea, prezentarea și ascultarea martorilor, precum și cele privitoare la prezentarea și predarea obiectelor ori înscrisurilor sau efectuarea expertizelor se aplică în mod corespunzător.

(6) Președintele Comisiei de anchetă atrage atenția persoanei audiate că are obligația de a spune adevărul și de a nu ascunde nimic din ceea ce știe, precizându-i că nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea sa legală.

(7) În cadrul dezbaterilor pot interveni, potrivit prevederilor Regulamentului Camerei Deputaților, pentru explicații tehnice, experții utilizați de Comisia de anchetă la elaborarea raportului său.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din data de 24 iunie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 24 iunie 2009.
Nr. 31.

Art. 7. — Lucrările Comisiei de anchetă sunt publice, cu excepția cazului în care aceasta hotărăște altfel.

Art. 8. — (1) Constatările, concluziile și propunerile Comisiei de anchetă vor face obiectul unui raport final, aprobat cu votul majorității membrilor Comisiei de anchetă.

(2) Raportul final va fi depus la Biroul permanent al Camerei Deputaților până la data de 12 august 2009.

(3) După primirea raportului Comisiei de anchetă, Biroul permanent al Camerei Deputaților îl va comunica grupurilor parlamentare și Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, în vederea înscrierii acestuia pe ordinea de zi și a inițierii procedurii de dezbateri parlamentară, în Plenul Camerei Deputaților, în condițiile art. 77 din Regulamentul Camerei Deputaților.

Art. 9. — Comisia de anchetă își încetează activitatea după ce Plenul Camerei Deputaților s-a pronunțat asupra raportului supus dezbaterii.

Art. 10. — În scopul realizării obiectivelor pentru care se constituie Comisia de anchetă, Camera Deputaților va asigura personalul de specialitate și logistica necesară, cu aprobarea Biroului permanent.

Art. 11. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ANEXĂ

COMPONENTA

Comisiei parlamentare de anchetă privind situația sistemelor de irigații, precum și a altor sectoare de îmbunătățiri funciare

1. Domnul deputat Tabără Valeriu — Grupul parlamentar al PD-L
2. Domnul deputat Gheorghe Tinel — Grupul parlamentar al PD-L
3. Domnul deputat Chirilă Constantin — Grupul parlamentar al PD-L
4. Domnul deputat Fuia Stelian — Grupul parlamentar al PD-L
5. Domnul deputat Giurgiu Mircia — Grupul parlamentar al PD-L
6. Domnul deputat Surdu-Soreanu Raul-Victor — Grupul parlamentar al PSD+PC
7. Domnul deputat Antochi Gheorghe — Grupul parlamentar al PSD+PC
8. Domnul deputat Steriu Valeriu-Andrei — Grupul parlamentar al PSD+PC
9. Domnul deputat Mocanu Vasile — Grupul parlamentar al PSD+PC
10. Domnul deputat Tărășă Culiță — Grupul parlamentar al PSD+PC
11. Domnul deputat Banu Mihai — Grupul parlamentar al PNL
12. Domnul deputat Tăbăgan Ion — Grupul parlamentar al PNL
13. Domnul deputat Horj Pavel — Grupul parlamentar al PNL
14. Domnul deputat Béres Ștefan-Vasile — Grupul parlamentar al UDMR
15. Domnul deputat Buciuta Ștefan — Grupul parlamentar al minorităților naționale

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 316

din 5 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Vyan Zangana în Dosarul nr. 2.993/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.993/303/2007, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Vyan Zangana într-un proces de evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege este neconstituțional, deoarece „permite evacuarea persoanei din locuința sa”.

Judecătoria Sectorului 6 București consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001.

Textul criticat are următoarea redactare:

„(1) La expirarea termenului de închiriere stabilit conform prezentei ordonanțe de urgență chiriașul are dreptul la reînnoirea contractului, pentru aceeași perioadă, dacă părțile nu modifică prin acord expres durata închirierii.

(2) Proprietarul poate refuza reînnoirea contractului de închiriere numai pentru următoarele motive:

a) locuința este necesară pentru a satisface nevoile sale de locuit, ale soțului, părinților ori copiilor oricăruia dintre aceștia, numai dacă sunt cetățeni români cu domiciliul în România;

b) locuința urmează să fie vândută în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

c) chiriașul nu a achitat chiria cel puțin 3 luni consecutive în executarea contractului de închiriere;

d) în cazurile prevăzute la art. 13 lit. f) — i).

(3) Proprietarul este obligat să îi notifice chiriașului refuzul de a reînnoi contractul de închiriere cu cel puțin un an înainte de expirarea acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b). În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. d) notificarea se face cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea contractului.

(4) Sunt permise mai multe reînnoiri succesive.

(5) Chiriașul este obligat să părăsească locuința în termen de 60 de zile de la expirarea termenului contractual, dacă locațiunea nu s-a reînnoit. Chiriașul este obligat să plătească întreaga chirie, precum și toate cheltuielile pentru servicii și întreținere aferente perioadei în care a ocupat efectiv locuința.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 26 privind viața intimă familială și privată, ale art. 27 privind inviolabilitatea domiciliului și ale art. 47 referitor la nivelul de trai.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind

că instanța constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se

exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzut de lege. În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Vyan Zangana în Dosarul nr. 2.993/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 460

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, excepție ridicată de primarul comunei Aninoasa în Dosarul nr. 2.998/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.998/120/2008, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății.

Excepția a fost ridicată de primarul comunei Aninoasa în cadrul unui proces prin care Instituția Prefectului Județului Dâmbovița a solicitat anularea Dispoziției nr. 755/2008 emisă de primarul acestei comune, privind acordarea sporului de dificultate prevăzut de textul de lege criticat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin dispozițiile de lege criticate se încalcă art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece limitează acordarea sporului de dificultate de până la 50% din salariul de încadrare la o perioadă de 2 ani pentru salariații instituțiilor publice implicați în mod direct în aplicarea Legii nr. 10/2001 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază ca neconstituționale prevederile de lege criticate, deoarece „acest text de lege este în vădită contradicție cu natura juridică a sporului respectiv”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Stabilirea acestor sporuri și durata acordării lor este opțiunea legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 3 iulie 2006, completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.040 din 28 decembrie 2006, prevederi care au următoarea redactare: „Salariații instituțiilor publice implicați în mod direct în aplicarea Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut

comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată, beneficiază de un spor lunar de dificultate de până la 50% din salariul de încadrare, pe o perioadă de 2 ani.[...].”

Potrivit dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2006 pentru completarea Legii nr. 263/2006, „Sporul de dificultate prevăzut la art. I se asigură din bugetele administrației publice centrale sau locale la nivelul cărora sunt numite ori alese persoanele respective și se acordă pe o perioadă de un an, calculată cu începere de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”.

În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate autorul excepției invocă încălcarea art. 41 alin. (2) din Constituție, care consacră dreptul salariaților la măsuri de protecție socială, inclusiv pentru situația prestării unor munci în condiții deosebite sau speciale, stabilite prin lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că protecția socială a muncii reprezintă un domeniu complex. Textul constituțional invocat în motivarea excepției nu este încălcat, deoarece sporul reglementat prin dispozițiile de lege criticate nu reprezintă un drept fundamental, ci constituie, potrivit intenției legiuitorului, un spor salarial cu caracter stimulatoriu pentru exercitarea anumitor activități pe o perioadă determinată. Modalitățile și condițiile acordării unor sporuri salariale sunt de competența exclusivă a legiuitorului.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 4 alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, excepție ridicată de primarul comunei Aninoasa în Dosarul nr. 2.998/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 461

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, excepție ridicată de primarul comunei Aninoasa în Dosarul nr. 2.997/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.997/120/2008, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (2) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății.**

Excepția a fost ridicată de primarul comunei Aninoasa în cadrul unui proces prin care Instituția Prefectului Județului Dâmbovița a solicitat anularea Dispoziției nr. 756/2008, emisă de primarul acestei comune, privind acordarea sporului de dificultate prevăzut de textul de lege criticat

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece limitează la un an acordarea sporului de dificultate salariaților instituțiilor publice, implicați în mod direct în aplicarea legilor fondului funciar, membrii în comisiile constituite în baza Legii nr. 18/1991, având în vedere că la nivel național aplicarea acestei legi întâmpină dificultăți.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază ca neconstituționale prevederile de lege criticate, deoarece la nivel național aplicarea legilor fondului funciar nu s-a încheiat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Stabilirea acestor sporuri și durata acordării lor este opțiunea legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, excepție ridicată de primarul comunei Aninoasa în Dosarul nr. 2.997/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II alin. (1) teza întâi partea finală din Legea nr. 263/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 3 iulie 2006, completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.040 din 28 decembrie 2006.

Aceste prevederi au următoarea redactare: „Salariații instituțiilor publice implicați în mod direct în aplicarea legilor fondului funciar, membrii în comisiile constituite în baza art. 12 din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de un spor lunar de dificultate de până la 50% din salariul de încadrare, pe o perioadă de un an calculată de la data intrării în vigoare a prezentei legi. [...]”.

În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate autorul excepției invocă încălcarea art. 41 alin. (2) din Constituție, care consacră dreptul salariaților la măsuri de protecție socială, inclusiv pentru situația prestării unor munci în condiții deosebite sau speciale, stabilite prin lege.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că protecția socială a muncii reprezintă un domeniu complex. Textul constituțional invocat în motivarea excepției nu este încălcat, deoarece sporul reglementat prin dispozițiile de lege criticate nu reprezintă un drept fundamental, ci constituie, potrivit intenției legiuitorului, un spor salarial cu caracter stimulatoriu pentru exercitarea anumitor activități pe o perioadă determinată. Modalitățile și condițiile acordării unor sporuri salariale sunt de competența exclusivă a legiuitorului.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 463

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Dumitru Popa și Floare Popa în Dosarul nr. 2.384/271/2007 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.384/271/2008, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată de Dumitru Popa și Floare Popa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „legea specială, prin dispoziția atacată, art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005, sustrage hotărârea judecătorească de atac existente până la intrarea în vigoare a modificărilor survenite, anume apelul”.

Tribunalul Bihor — Secția civilă apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate. În acest sens, arată că, în activitatea de judecată, „instanțele sunt ordonate potrivit principiului dublului grad de jurisdicție, ceea ce constituie o garanție a legalității și temeiniciei hotărârilor judecătorești”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „*Hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță sunt supuse numai recursului.*”

Textele constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția, Curtea constată că, referitor la constituționalitatea prevederilor de lege criticate în prezenta cauză, cu raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală, s-a pronunțat prin Decizia nr. 416 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, și Decizia nr. 21 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 27 ianuarie 2009.

În aceste decizii, Curtea a reținut că „aceste prevederi sunt norme de procedură, potrivit cărora hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești, în procesele funciare, în primă instanță sunt supuse numai recursului”.

Curtea a constatat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează principal în art. 129 că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, iar art. 126 alin. (2) din Constituție prevede că procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești sunt prevăzute prin lege.

De altfel, Curtea a statuat în mod constant că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

De asemenea, Curtea a reținut „că textele de lege criticate nu instituie privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare, așa încât nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție”.

Considerentele și soluția pronunțată de Curte în deciziile menționate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) teza întâi din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Dumitru Popa și Floare Popa în Dosarul nr. 2.384/271/2007 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

REPUBLICĂRI

LEGEA

muntelui nr. 347/2004*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Zona montană a României constituie un teritoriu de interes național special economic, social și de mediu.

(2) Prezenta lege reglementează modalitățile de dezvoltare și protecție a zonei montane prin punerea în valoare a resurselor, pentru stabilizarea populației, creșterea puterii economice la nivel local și național, în condițiile păstrării echilibrului ecologic și protecției mediului natural.

(3) Zona montană, prin limitarea considerabilă a posibilităților de utilizare a terenului agricol, din cauza condițiilor de altitudine sau de altitudine și pantă, este considerată defavorizată.

(4) Zona montană este delimitată potrivit prevederilor Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 355/2007 privind aprobarea criteriilor de încadrare, delimitării și listei unităților administrativ-teritoriale din zona montană defavorizată, până la intrarea în vigoare a Deciziei Comisiei Europene prin care se aprobă Programul național pentru dezvoltare rurală 2007—2013**).

Art. 2. — (1) Stabilirea unor acțiuni unitare la nivel central și local în domeniul dezvoltării și protecției zonelor montane din România se face în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 318/2003 privind constituirea și funcționarea Comitetului interministerial și a comitetelor județene pentru zona montană, cu modificările ulterioare.

(2) Obiectivele dezvoltării durabile a zonei montane se realizează prin Agenția Națională a Zonei Montane, structură specializată a Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării

Rurale, și prin structurile specializate din cadrul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene.

(3) Structurile prevăzute la alin. (2) colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și cu organizațiile neguvernamentale care au ca obiect de activitate dezvoltarea durabilă a zonei montane.

CAPITOLUL II

Scopul, principiile și obiectivele politicii montane

Art. 3. — (1) Politica montană are ca scop valorificarea durabilă a resurselor muntelui și contribuie prin menținerea utilizării agricole a terenurilor la conservarea spațiului rural, precum și la salvagardarea și promovarea metodelor de exploatare durabilă prin măsuri de conservare a peisajului și a biodiversității și de dezvoltare a activităților economice specifice acestei zone.

(2) În concordanță cu orientările strategice comunitare pentru politica de dezvoltare rurală și în conformitate cu principiile stabilite prin Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, obiectivele specifice ale acestei politici vizează:

a) valorificarea optimă a resurselor agricole, piscicole, forestiere, energetice, industriale, artizanale, turistice și culturale specifice, existente pe teritoriul unei localități sau pe un anumit areal ce se constituie ca o entitate naturală în zona montană;

b) diversificarea activităților economice și de producție din zona montană, fără deteriorarea echilibrului ecologic sau degradarea mediului natural;

*) Republicată în temeiul art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2008 pentru modificarea Legii muntelui nr. 347/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 6 martie 2008, aprobată prin Legea nr. 161/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 7 octombrie 2008, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea muntelui nr. 347/2004 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 26 iulie 2004 și a mai fost modificată prin Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006.

**) Programul Național de Dezvoltare Rurală a României pentru perioada 2007—2013 a fost aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C 2008 3831, notificată României prin adresa nr. 204.671/17.07.2008. De la această dată, delimitarea zonei montane este cea cuprinsă în Programul Național de Dezvoltare Rurală, anexa 4A — Zonele defavorizate. 2.3 Lista unităților administrativ-teritoriale din România incluse în zona montană defavorizată.

c) integrarea activităților lucrative la nivel de producător sau prin asocierea producătorilor pentru aplicarea unei politici montane competitive;

d) recunoașterea existenței obiective a condițiilor naturale speciale și a dreptului comunităților din zona montană la o dezvoltare specifică;

e) dezvoltarea și ridicarea calității vieții din zona montană;

f) asigurarea unui management performant la nivelul cerințelor Uniunii Europene și al convențiilor la care România este parte, a rețelei ecologice a ariilor naturale protejate prin protecția și conservarea ariilor naturale protejate, a florei și faunei sălbatice și utilizarea durabilă a resurselor naturale disponibile în limitele potențialului biologic natural de regenerare a acestora.

(3) Politica montană va fi corelată cu documentațiile de planificare teritorială relevante: liniile directoare ale conceptului, prevederile secțiunilor Planului de amenajare a teritoriului național și Planului de amenajare a teritoriului zonal regional.

CAPITOLUL III

Organizarea instituțională specifică pentru dezvoltarea durabilă a zonei montane și susținerea formelor asociative ale agricultorilor montani

Art. 4. — (1) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin structurile sale specializate în dezvoltarea durabilă a zonei montane, asigură:

a) aplicarea strategiei și politicilor Guvernului în domeniul dezvoltării și protecției populației și mediului montan din România;

b) colaborarea cu ministerele, cu alte organe ale administrației publice centrale și cu autoritățile administrației publice locale în vederea implementării planurilor de acțiune specifice în parteneriate teritoriale;

c) inițierea și elaborarea de proiecte de acte normative privind zona montană, precum și de proiecte și programe de dezvoltare agricolă, rurală și integrate pentru zona montană;

d) monitorizarea implementării programelor și proiectelor de dezvoltare durabilă în zona montană, inclusiv sprijinirea înființării și bunei funcționări a organizațiilor profesionale ale agricultorilor de munte, a cooperativelor de producători și a altor forme de asociere;

e) reprezentarea intereselor din zona montană în raport cu alte instituții și organisme naționale, precum și ale României în raporturile internaționale;

f) coordonarea tehnică, metodologică și monitorizarea activităților agricole și neagricole din zona montană.

(2) Agenția Națională a Zonei Montane coordonează activitatea Centrului de Formare și Inovație pentru Dezvoltare în Carpați și colaborează cu Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” în domeniul dezvoltării durabile a zonei montane.

(3) Centrul de Formare și Inovație pentru Dezvoltare în Carpați este instituție publică cu personalitate juridică, specializată pentru agricultură și dezvoltare rurală montană durabilă, finanțată de la bugetul de stat, în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, și poate beneficia de donații și sponsorizări în scopul ameliorării bazei materiale și activităților specifice.

Art. 5. — (1) Reprezentarea intereselor producătorilor agricoli din zona montană și exercitarea de servicii și activități proprii de aprovizionare, colectare, prelucrare și valorificare a materiilor prime se vor asigura prin organizarea unor forme de asociere proprii, cu sprijinul structurilor specializate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

(2) Autoritățile administrației publice locale din localitățile în care își au sediul asociațiile producătorilor agricoli din zona

montană pun la dispoziția acestora, în condițiile legii, diverse active disponibile pentru sediile acestora, în scopul desfășurării activității, inclusiv pentru organizarea unor depozite sau a altor activități de producție, comerț ori activități cu caracter social.

CAPITOLUL IV

Învățământul agromontan

Art. 6. — (1) Învățământul agromontan preuniversitar este parte integrantă a sistemului național de învățământ și cuprinde următoarele niveluri:

a) învățământ secundar inferior, prin ciclul inferior al liceului sau școala de arte și meserii, clasele IX—X;

b) învățământ secundar superior, clasele XII—XIII, precedat de anul de completare;

c) învățământ postliceal.

(2) Învățământul agromontan se poate realiza și în cadrul sistemului de formare profesională continuă, prin organizarea de școli de arte și meserii cu profil de agricultură montană și turism montan, a căror bază materială va include ferme didactice, conform legii, organizate ca exploatații agroturistice montane de referință. Proiectele de investiții pentru fermele agroturistice didactice și dotările aferente vor fi avizate de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, printr-o procedură aprobată prin ordin comun.

(3) Strategia de dezvoltare a învățământului agromontan se include în strategia globală a învățământului românesc.

(4) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională a Zonei Montane, colaborează cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale în domeniul formării profesionale inițiale și continue. Condițiile de colaborare se stabilesc prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

Art. 7. — Instituțiile de învățământ și de cercetare științifică din zona montană pot primi în folosință gratuită terenuri agricole pentru loturi experimentale, respectiv pentru cercetare, în condițiile legii, dacă fac dovada că prin activitatea lor contribuie la dezvoltarea zonei montane.

CAPITOLUL V

Dezvoltarea și protecția mediului montan

Art. 8. — Producătorii agricoli din zona montană beneficiază de sprijinul financiar din partea statului, acordat potrivit legislației în vigoare.

Art. 9. — La întocmirea proiectelor și planurilor de management al ariilor naturale și construite protejate din zona montană vor fi luate în considerare documentațiile de planificare teritorială relevante și vor fi implicați experți atestați în domeniul planificării urbane și teritoriale.

Art. 10. — Atribuirea în folosință a pășunilor din zona montană, aflate în administrarea consiliilor locale, se face prin contract pentru cel puțin 6 ani consecutivi, cu drept de prelungire, aceluiași grup de agricultori sau aceiași persoane fizice.

Art. 11. — (1) Asigurarea reproducției și ameliorarea efectivelor de animale din zona montană se realizează în condițiile Legii zootehnice nr. 72/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Crescătorii de animale, asociațiile profesionale ale acestora și consiliile locale din zona montană pot asigura reproducători cu origine cunoscută, autorizați de către structurile de specialitate subordonate Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

Art. 12. — Direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală, prin structura specializată în dezvoltarea zonei montane, sprijină material și logistic, în cadrul creditelor bugetare alocate, organizarea de târguri, expoziții și conferințe care țin cont de tradițiile și interesele comunității, în colaborare cu consiliile locale.

Art. 13. — Persoanele fizice și asociațiile familiale autorizate potrivit legii, care desfășoară activități de turism în structuri de primire de tipul pensiunilor și fermelor agroturistice, beneficiază de acordarea de către consiliile locale a unor suprafețe din terenurile disponibile, în condițiile legii, în vederea construirii, dezvoltării și exploatării pensiunilor și gospodăriilor agroturistice.

Art. 14. — (1) În amenajarea teritoriului montan, aplicată în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, se au în vedere prioritățile și nevoile populației montane, în concordanță cu necesitatea conservării monumentelor istorice și a siturilor arheologice, a biodiversității și utilizării durabile a resurselor naturale din zonele montane.

(2) La proiectarea construcțiilor în localitățile din zonele rurale montane se asigură specificul arhitectural al zonei, în perspectiva dezvoltării turismului și agroturismului.

Art. 15. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale va elabora Strategia de dezvoltare durabilă a zonei montane, care va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului*).

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2008 pentru modificarea Legii muntelui nr. 347/2004, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 347/2004 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale acesteia:

„Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă următoarele acte normative:

a) Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului administrației și internelor nr. 328/321/2004 pentru aprobarea delimitării municipiilor, orașelor și comunelor din zona montană, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 19 august 2004, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 949/2002 pentru aprobarea criteriilor de delimitare a zonei montane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 10 septembrie 2002.”

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.779/2004 privind aprobarea strategiei de dezvoltare durabilă a zonei montane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.024 din 5 noiembrie 2004.

LEGEA

farmaciei nr. 266/2008*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Asistența farmaceutică a populației se asigură, în condițiile prezentei legi, prin intermediul următoarelor unități farmaceutice: farmacie comunitară, care poate deschide puncte de lucru, denumite în continuare *oficine*, farmacie cu circuit închis și drogherie.

Art. 2. — (1) Farmacia comunitară asigură asistența farmaceutică a populației prin următoarele activități:

a) eliberarea la prețul cu amănuntul a medicamentelor care se acordă pe bază de prescripție medicală;

b) eliberarea la prețul cu amănuntul, în conformitate cu prevederile legale, a medicamentelor fără prescripție medicală;

c) prepararea medicamentelor magistrale și oficinale sau a altor produse de sănătate;

d) eliberarea medicamentelor de uz veterinar;

e) vânzarea de produse cosmetice, produse parafarmaceutice, dispozitive și aparatură medicală de uz individual și consumabile pentru acestea, suplimente alimentare și alimente cu destinație specială, plante anodine și produse pe bază de plante anodine, produse de puericultură, articole destinate întreținerii igienei personale, echipamente, materiale sau produse destinate protecției ori îmbunătățirii sănătății, produse pentru protecția împotriva bolilor cu transmitere sexuală sau cu acțiune contraceptivă, produse homeopate, produse destinate aromaterapiei, alte produse destinate utilizării în unele stări patologice;

f) informarea și consilierea pacienților privind utilizarea corectă și rațională a medicamentelor și întreținerea stării de sănătate;

g) testarea unor parametri biologici cu aparatură destinată utilizării individuale de către pacienți, precum și administrarea de vaccinuri numai în condițiile prevăzute prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Farmaciile comunitare, farmaciile cu circuit închis și drogheriile dețin și eliberează numai medicamente cu autorizație de punere pe piață, eliberată conform legii.

(3) În farmaciile comunitare și drogherii este interzisă utilizarea tehnicilor de vânzare cu autoservire pentru medicamentele de uz uman sau veterinar.

(4) Distribuția cu amănuntul a medicamentelor se face numai prin farmacii, oficine locale de distribuție și drogherii.

(5) Este interzisă eliberarea medicamentelor de uz uman prin farmaciile veterinare.

(6) Farmacia comunitară participă la programe și campanii de promovare și ocrotire a sănătății populației, în conformitate cu competențele profesionale ale personalului acesteia.

(7) Eliberarea medicamentelor se face numai cu amănuntul, cu excepția medicamentelor eliberate prin farmaciile cu circuit închis și a produselor destinate truselor de urgență, impuse prin lege.

Art. 3. — (1) Înființarea, organizarea și funcționarea farmaciilor cu circuit închis din spitale sau din alte unități în care este necesară existența unei farmacie cu circuit închis se stabilesc prin norme de aplicare a prezentei legi, aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

*) Republicată în temeiul art. V din Legea nr. 236/2009 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 15 iunie 2009, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea farmaciei nr. 266/2008 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 13 noiembrie 2008.

(2) În condițiile stabilite prin ordin al ministrului sănătății, asistența farmaceutică din spital poate fi externalizată farmaciilor comunitare.

Art. 4. — Drogheria asigură asistența farmaceutică a populației prin activitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) și e), cu excepția vânzării produselor homeopate care se eliberează numai pe bază de prescripție medicală.

Art. 5. — (1) Activitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), c), d) și f) se realizează în farmacii de farmaciști sau de asistenții medicali de farmacie, numai sub supravegherea farmacistului.

(2) Activitățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) și e) se pot realiza și de asistenții medicali de farmacie în farmacia comunitară sau în drogherie.

CAPITOLUL II Farmacia comunitară

SECȚIUNEA 1

Înființarea farmaciei comunitare

Art. 6. — (1) Farmacia comunitară se înființează și funcționează în cadrul unei societăți comerciale organizate potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea comercială prevăzută la alin. (1) va avea în obiectul de activitate comercializarea cu amănuntul a produselor farmaceutice, precum și a produselor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) și e).

Art. 7. — Farmaciile comunitare sunt conduse de un farmacist-șef. Poate fi farmacist-șef farmacistul care deține certificat de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, emis în condițiile legii.

Art. 8. — (1) Farmacia comunitară funcționează pe baza autorizației de funcționare emise de Ministerul Sănătății, în condițiile prezentei legi.

(2) Înființarea, organizarea și funcționarea, precum și preschimbarea autorizațiilor de funcționare ale farmaciilor comunitare și ale drogheriilor se stabilesc prin norme de aplicare a prezentei legi, aprobate prin ordin al ministrului sănătății și denumite în continuare *norme*.

(3) Activitatea farmaciei comunitare se desfășoară în conformitate cu Regulile de bună practică farmaceutică, elaborate de Ministerul Sănătății în colaborare cu Colegiul Farmaciștilor din România și aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 9. — Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) conferă următoarele drepturi:

- a) dreptul de a desfășura activitățile prevăzute de lege;
- b) dreptul de a deține, de a prepara și de a elibera, în condițiile legii, substanțe și medicamente psihotrope folosite în scop medical;
- c) dreptul de a deține, de a prepara și de a elibera, în condițiile legii, substanțe și medicamente stupefiante ori precursori ai acestora, folosite în scop medical;
- d) dreptul de a încheia contracte cu societățile de asigurări sociale de sănătate privind furnizarea de servicii farmaceutice.

Art. 10. — (1) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) se acordă pe numele persoanei juridice și al farmacistului-șef de farmacie de către Ministerul Sănătății.

(2) Pentru obținerea autorizației de funcționare prevăzute la art. 8 alin. (1), solicitantul depune următoarele documente:

- a) cererea-tip;
- b) contractul de muncă sau dovada exercitării profesiei în formă liberală, pentru o normă întreagă cu durata timpului de lucru de 8 ore, pentru farmacistul-șef al unității, și certificatul de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, eliberat în

condițiile legii, însoțit de certificatul profesional curent, emis de Colegiul Farmaciștilor din România;

c) fișele de atribuții ale farmaciștilor, avizate de Colegiul Farmaciștilor din România;

d) actul constitutiv al societății comerciale prevăzute la art. 6 alin. (1);

e) copia certificatului de înregistrare a societății la oficiul registrului comerțului;

f) certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului, care atestă înregistrarea ca punct de lucru a spațiului destinat farmaciei comunitare sau, după caz, a sediului social cu activitate, pentru care se solicită autorizarea;

g) schița și datele privind localul unității;

h) lista privind dotarea cu mobilier, ustensile și aparatură;

i) dovada încadrării în prevederile art. 12 alin. (1) și (2);

j) dovada achitării taxei prevăzute la art. 43 pentru autorizare, mutare, preschimbare sau orice altă modificare în autorizația de funcționare a farmaciilor.

(3) Documentația prevăzută la alin. (2) se depune la Ministerul Sănătății.

(4) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) se eliberează în urma unui raport de inspecție favorabil întocmit de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății.

(5) Inspecția se efectuează în termen de maximum 60 de zile de la data depunerii documentației complete prevăzute la alin. (2).

(6) În cazul unui raport de inspecție cu recomandări, se acordă un termen de maximum 30 de zile pentru remedierea deficiențelor.

(7) Autorizația de funcționare prevăzută la art. 8 alin. (1) se eliberează în maximum 30 de zile de la efectuarea inspecției, în cazul unui raport de inspecție favorabil.

(8) În cazul în care farmacia comunitară își schimbă persoana juridică pe numele căreia a fost eliberată autorizația prevăzută la alin. (1), Ministerul Sănătății eliberează o nouă autorizație de funcționare pe numele noii persoane juridice, în termen de 30 de zile de la data solicitării; până la eliberarea noii autorizații, farmacia comunitară funcționează în baza vechii autorizații. Documentele pe baza cărora se vor face modificările vor fi prevăzute în norme.

(9) Personalul care are calitatea de a efectua inspecțiile în vederea autorizării, supravegherii și controlului farmaciilor și drogheriilor trebuie să aibă gradul profesional de farmacist primar sau farmacist cu o vechime de minimum 8 ani în specialitate.

Art. 11. — (1) Certificatul profesional curent al Colegiului Farmaciștilor din România se obține la solicitarea farmacistului-șef.

(2) Orice modificare ulterioară a listei personalului de specialitate se comunică la Ministerul Sănătății și la colegiile teritoriale, în termen de 30 de zile de la aceasta.

Art. 12. — (1) Înființarea unei farmacii comunitare în mediul urban se face în funcție de numărul de locuitori, dovedit prin adeverință eliberată de autoritatea administrației publice locale, după cum urmează:

- a) în municipiul București, o farmacie la 3.000 de locuitori;
- b) în orașele reședință de județ, o farmacie la 3.500 de locuitori;
- c) în celelalte orașe, o farmacie la 4.000 de locuitori.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se poate înființa câte o farmacie comunitară în gări, aerogări și centre comerciale de mare suprafață, definite conform legii, în care se desfășoară activități de comercializare cu amănuntul de produse și de alimentație publică, situate într-un singur imobil, care utilizează o infrastructură comună și utilități adecvate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Dovada încadrării spațiului în această prevedere se

eliberează de autoritatea administrației publice locale în a cărei rază teritorială se află.

(3) Ministerul Sănătății publică pe pagina de internet proprie lista cu farmaciile comunitare autorizate, localitățile urbane unde se mai pot deschide farmacii comunitare, în conformitate cu condițiile prevăzute la alin. (1), precum și cu solicitanții care au depus cereri de înființare de farmacii, în ordinea depunerii lor, menționându-se data la care s-au depus aceste cereri.

Art. 13. — (1) Societățile comerciale care au înființate farmacii comunitare pot înființa oficine locale de distribuție în localitățile din mediul rural în care nu este asigurată asistența populației cu medicamente prin farmacii, inclusiv în satele arondate orașelor.

(2) Societățile comerciale care au înființate farmacii comunitare pot înființa în stațiunile aflate pe litoral, în perioada sezonului estival, oficine locale de distribuție.

(3) Mențiunea privind înființarea oficinelor locale de distribuție în mediul rural și în stațiunile aflate pe litoral se înscrie pe autorizația de funcționare a farmaciei comunitare titulare, care este autorizată și funcționează.

(4) Înființarea, organizarea și funcționarea oficinelor locale de distribuție prevăzute la alin. (1) și (2) se reglementează prin norme.

(5) În cazul în care în localitatea din mediul rural se înființează o farmacie comunitară, oficina locală de distribuție se desființează.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea și funcționarea farmaciei comunitare

Art. 14. — (1) Farmacia comunitară va fi amplasată numai la parterul clădirilor, cu acces liber și direct din stradă, cu excepția farmaciilor comunitare amplasate în centrele comerciale, în gări și aerogări, la care accesul se poate face și din incinta acestora. Farmaciile comunitare din cadrul unităților sanitare și centrelor comerciale pot fi amplasate cel mult la etajul 1 al acestora.

(2) Localul farmaciei comunitare va avea o suprafață utilă de minimum 50 m², excluzând din această suprafață holurile și grupurile sanitare.

Art. 15. — Farmacia comunitară funcționează numai în prezența cel puțin a unui farmacist, care își exercită personal profesia, neputând fi înlocuit de o persoană de o altă profesie.

Art. 16. — (1) Personalul de specialitate al farmaciei comunitare se compune din:

- a) farmacistul-șef;
- b) farmaciști;
- c) asistenți medicali de farmacie.

(2) Sub îndrumarea și controlul unui farmacist cu drept de liberă practică, în farmacia comunitară își pot efectua stagiul profesional studenții sau alte persoane aflate în procesul de învățământ farmaceutic.

(3) Asistenții medicali de farmacie îl ajută pe farmacist în activitate și lucrează sub directă îndrumare a acestuia.

(4) Orice persoană care desfășoară activitate farmaceutică în farmacia comunitară trebuie să poarte un ecuson inscripționat cu numele și prenumele său, calificarea și titlurile profesionale, precum și cu numele farmaciei comunitare.

(5) Orice alt personal necesar funcționării farmaciei comunitare își va desfășura activitatea sub controlul farmacistului-șef.

Art. 17. — (1) Firma farmaciei comunitare va include sintagma „farmacia” și, după caz, o denumire care să o deosebească de alte astfel de unități. În incinta farmaciei comunitare trebuie să se organizeze un spațiu de confidențialitate, destinat discuțiilor cu pacienții, afișat la loc vizibil. În situația în care sediul farmaciei comunitare nu permite acest lucru, discuțiile confidențiale vor avea loc în biroul farmacistului-șef.

(2) Emblema farmaciei comunitare va purta ca semn distinctiv simbolul crucii cu laturile intersectate în unghi drept, de dimensiuni egale, de culoare verde pe fond alb.

(3) Afișarea emblemei și a firmei farmaciei comunitare este scutită de plata oricărei taxe.

Art. 18. — (1) Programul de funcționare al farmaciei comunitare se stabilește în concordanță cu numărul farmaciștilor angajați, conform prevederilor titlului XIV din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Modalitatea de asigurare a asistenței farmaceutice a populației în timpul nopții sau în zilele nelucrătoare și de sărbători legale este stabilită de colegiile teritoriale și este obligatorie pentru toate farmaciile comunitare aflate în relații contractuale cu casele de asigurări sociale de sănătate.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), farmaciile comunitare care își desfășoară activitatea în centre comerciale vor respecta programul acestora.

SECȚIUNEA a 3-a

Mutarea sediului, transferul, întreruperea temporară și încetarea activității farmaciei comunitare

Art. 19. — (1) Mutarea sediului unei farmacie comunitare se comunică Ministerului Sănătății și colegiilor teritoriale.

(2) Începerea activității la noul sediu se poate face numai dacă sunt îndeplinite condițiile de autorizare, pe baza raportului de inspecție favorabil întocmit de personalul de specialitate prevăzut la art. 10 alin. (9) și după înscrierea mențiunii noului sediu pe autorizația de funcționare inițială.

(3) Dispozițiile prezentului articol se aplică și farmaciilor comunitare înființate conform prevederilor art. 12 alin. (2).

Art. 20. — Mutarea sediului se poate face numai cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 12 alin. (1). Până la data de 31 decembrie 2010 inclusiv, farmaciile comunitare înființate în condițiile art. 12 alin. (2) se pot muta numai în aceleași condiții.

Art. 21. — (1) Pentru motive întemeiate sau pentru motive obiective invocate de deținătorul autorizației prevăzute la art. 10 alin. (1), Ministerul Sănătății poate aproba întreruperea activității farmaciei comunitare pe o perioadă de până la 180 de zile.

(2) Farmacia comunitară își poate suspenda activitatea în mod voluntar pentru o perioadă de maximum 60 de zile calendaristice. Dacă perioada de suspendare depășește 30 de zile calendaristice, este obligatorie anunțarea Ministerului Sănătății și a colegiilor teritoriale.

Art. 22. — Farmacia comunitară își încetează activitatea prin anularea autorizației de funcționare emise de Ministerul Sănătății în următoarele situații:

- a) la cererea titularului autorizației de funcționare;
- b) dizolvarea societății comerciale prevăzute la art. 6 alin. (1);
- c) retragerea autorizației de funcționare;
- d) faliment;
- e) întreruperea activității pentru o perioadă de peste 180 de zile;
- f) decesul farmacistului-șef.

CAPITOLUL III

Drogheria

Art. 23. — (1) Societățile comerciale care au în obiectul de activitate comercializarea cu amănuntul a medicamentelor pot înființa drogheria.

(2) Drogheria este condusă de un farmacist-șef sau de un asistent medical de farmacie șef.

(3) Poate fi farmacist-șef sau asistent medical de farmacie șef, în condițiile alin. (2), farmacistul cu drept de liberă practică, membru al Colegiului Farmaciștilor din România, respectiv asistentul medical de farmacie cu drept de liberă practică,

membru al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România.

(4) Drogheria funcționează numai în prezența a cel puțin unui asistent medical de farmacie sau a unui farmacist.

Art. 24. — (1) Autorizația de funcționare a drogheriei se acordă de Ministerul Sănătății pe numele persoanei juridice și al farmacistului-șef sau al asistentului medical de farmacie șef.

(2) Pentru obținerea autorizației de funcționare prevăzute la alin. (1), solicitantul depune următoarele documente:

a) cererea-tip;
b) contractul de muncă sau dovada exercitării profesiei în formă liberală, pentru o normă întreagă cu durata timpului de lucru de 8 ore, pentru farmacistul-șef al unității, și certificatul de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, eliberat în condițiile legii, însoțit de certificatul profesional curent, emis de Colegiul Farmaciștilor din România;

c) contractul de muncă pentru normă întreagă cu durata timpului de lucru de 8 ore și autorizația de liberă practică, emisă de Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România, pentru asistentul medical de farmacie șef;

d) actul constitutiv al societății comerciale;
e) copia certificatului de înregistrare a societății la oficiul registrului comerțului;

f) certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului, care atestă înregistrarea ca punct de lucru a spațiului destinat drogheriei sau, după caz, a sediului social cu activitate, pentru care se solicită autorizarea;

g) schița și datele privind localul unității, conform ordinului ministrului sănătății;

h) lista privind dotarea cu mobilier și aparatură;
i) dovada achitării taxei prevăzute la art. 43 pentru autorizare, mutare, preschimbare sau orice altă modificare în autorizația de funcționare a drogheriilor.

(3) Autorizația de funcționare prevăzută la alin. (1) se eliberează în urma unui raport de inspecție favorabil întocmit de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății.

(4) Inspecția se efectuează în termen de maximum 60 de zile de la data depunerii documentației complete prevăzute la alin. (2).

(5) În cazul unui raport de inspecție cu recomandări, se acordă un termen de maximum 30 de zile pentru remedierea deficiențelor.

(6) Autorizația de funcționare prevăzută la alin. (1) se eliberează în maximum 30 de zile de la efectuarea inspecției, în cazul raportului favorabil.

(7) În cazul în care drogheria își schimbă persoana juridică pe numele căreia a fost eliberată autorizația prevăzută la alin. (1), Ministerul Sănătății eliberează o nouă autorizație de funcționare pe numele noii persoane juridice, în termen de 30 de zile de la data solicitării; până la eliberarea noii autorizații de funcționare, drogheria funcționează în baza vechii autorizații.

(8) Activitatea drogheriei se desfășoară în conformitate cu Regulile de bună practică farmaceutică, elaborate de Ministerul Sănătății și aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 25. — (1) Localul drogheriei trebuie să fie amplasat la parterul clădirilor, într-un spațiu dedicat numai activității de drogherie.

(2) Localul drogheriei va avea o suprafață utilă de minimum 30 m², excluzând din această suprafață holurile, grupul sanitar și biroul asistentului medical de farmacie șef.

Art. 26. — La mutarea sediului drogheriei se aplică în mod corespunzător prevederile art. 19.

Art. 27. — (1) Pentru motive întemeiate sau pentru motive obiective invocate de deținătorul autorizației prevăzute la art. 24 alin. (1), Ministerul Sănătății poate aproba întreruperea activității drogheriei pe o perioadă de până la 180 de zile.

(2) Drogheria își poate suspenda activitatea în mod voluntar pentru o perioadă de maximum 60 de zile calendaristice. Dacă perioada de suspendare depășește 30 de zile calendaristice, este obligatorie anunțarea Ministerului Sănătății și a colegiilor teritoriale.

Art. 28. — Drogheria își încetează activitatea prin anularea autorizației de funcționare emise de Ministerul Sănătății, în următoarele situații:

a) la cererea deținătorului autorizației de funcționare;
b) dizolvarea societății comerciale prevăzute la art. 23 alin. (1);
c) decesul titularului, respectiv al titularilor licenței de înființare;
d) retragerea autorizației de funcționare;
e) întreruperea activității pentru o perioadă de peste 180 de zile;
f) faliment.

Art. 29. — Condițiile de organizare și funcționare a drogheriei se stabilesc prin norme.

Art. 30. — (1) Este interzisă folosirea de către drogherii a însemnelor farmaciei comunitare.

(2) Firma drogheriei va conține obligatoriu numai denumirea de „drogherie”, urmată de o denumire care să o deosebească de alte astfel de unități aparținând altor persoane juridice.

(3) Este interzisă utilizarea în denumirea drogheriei a cuvântului „farmacie” sau a unui nume derivat ori prescurtat din acest cuvânt.

CAPITOLUL IV

Supravegherea și inspecția

Art. 31. — (1) Inspecția de autorizare și inspecțiile de supraveghere în farmacii comunitare, farmacii cu circuit închis și în drogherii se exercită de Ministerul Sănătății.

(2) Controlul privind exercitarea profesiei de farmacist se face de Colegiul Farmaciștilor din România, prin filialele teritoriale, în conformitate cu prevederile legii.

Art. 32. — Inspecția de supraveghere în farmacii comunitare, farmacii cu circuit închis și drogherii se face cel puțin o dată la 3 ani sau ori de câte ori este nevoie.

CAPITOLUL V

Răspunderi și sancțiuni

Art. 33. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională și civilă.

Art. 34. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei următoarele fapte:

a) nerespectarea programului de funcționare a farmaciei comunitare sau a drogheriei;

b) nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la firma farmaciilor comunitare și a drogheriilor.

Art. 35. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei următoarele fapte:

a) împiedicarea activității organelor de inspecție și control;

b) afișarea, cu încălcarea reglementărilor în materie, în incinta farmaciei comunitare sau a drogheriei, a reclamelor privind produsele medicamentoase.

Art. 36. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei următoarele fapte:

a) angajarea de personal farmaceutic de specialitate care nu posedă drept de liberă practică;

b) distribuția medicamentelor fără documente care să ateste proveniența și/sau calitatea acestora;

c) nerespectarea prevederilor privind procedura de retragere a medicamentelor de farmacii și drogherii;

d) comercializarea medicamentelor cu termen de valabilitate depășit;

e) nerespectarea Regulilor de bună practică farmaceutică, aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 37. — În cazul în care organele de inspecție prevăzute la art. 31 constată repetarea abaterilor privind organizarea, dotarea și funcționarea farmaciei sau a drogheriei, pot dispune suspendarea activității și închiderea unității până la remedierea deficiențelor constatate.

Art. 38. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei și închiderea farmaciei, respectiv a drogheriei, următoarele fapte:

- a) funcționarea unei farmacii sau a unei drogherii fără autorizație de funcționare emisă de Ministerul Sănătății;
- b) deținerea sau eliberarea în drogherii a unor medicamente ale căror deținere și eliberare sunt interzise în drogherie;
- c) încălcarea prevederilor art. 15 și ale art. 23 alin. (4).

Art. 39. — (1) Constatarea faptelor ce constituie contravenții și aplicarea amenzilor se fac de personalul de specialitate din Ministerul Sănătății.

(2) Modelul procesului-verbal de contravenție este prevăzut în norme.

(3) La sesizarea Colegiului Farmaciștilor din România, Ministerul Sănătății va efectua un control. Rezultatul controlului este transmis Colegiului Farmaciștilor din România, potrivit legii.

Art. 40. — Contravențiilor prevăzute în prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 41. — Farmaciile comunitare și drogheriile înființate anterior intrării în vigoare a prezentei legi rămân înființate și își vor continua activitatea.

Art. 42. — Dispozițiile art. 12 se aplică până la data de 31 decembrie 2010 inclusiv.

Art. 43. — (1) Taxele pentru emiterea autorizației de funcționare sunt următoarele:

- a) pentru înființarea de farmacii în mediul urban — 3.000 lei;
- b) pentru înființarea de farmacii în mediul rural — 150 lei;
- c) pentru înființarea unei oficine locale de distribuție — 100 lei;
- d) pentru înființarea de drogherii în mediul urban — 2.000 lei;
- e) pentru înființarea de drogherii în mediul rural — 50 lei.

(2) Taxele pentru emiterea unei noi autorizații în cazul preschimbării sau al pierderii autorizației de funcționare a farmaciei ori a drogheriei sunt următoarele:

- a) pentru mediul urban — 100 lei;
- b) pentru mediul rural — 50 lei.

(3) Pentru orice altă modificare înscrisă pe autorizația de funcționare a farmaciei sau drogheriei se percepe o taxă de 50 de lei.

(4) În cazul mutării sediului farmaciei sau drogheriei, cuantumul taxelor este cel prevăzut pentru înființare.

(5) Taxele prevăzute de prezenta lege se fac venit la bugetul de stat.

(6) Cuantumul taxelor prevăzute de prezenta lege se poate actualiza periodic, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 44. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 626/2001 pentru aprobarea Normelor privind înființarea și autorizarea unităților farmaceutice, precum și a Condițiilor de organizare și funcționare a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 8 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Legea nr. 236/2009 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008, care nu au fost încorporate în textul republicat al Legii nr. 266/2008 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 236/2009:

„Art. II. — Cererile depuse la Ministerul Sănătății, în vederea eliberării autorizației de funcționare pentru farmacii și drogherii, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și documentele ce le însoțesc vor fi analizate în conformitate cu prevederile acesteia.

Art. III. — În termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, unitățile prevăzute la art. 42*) din Legea farmaciei nr. 266/2008, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, care dețin autorizații de funcționare cu termen de valabilitate, sunt obligate să preschimbe autorizațiile de funcționare, în condițiile legii.”

*) Art. 42 a devenit în urma renumerotării art. 41.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431706